

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Het verhaal van de prachtige mango

Er was eens, ver weg, in India, een stad waar koning Chakraditya regeerde. In die stad woonden een arme man en zijn vrouw, die geen kinderen hadden. Ze hadden in hun huis een jonge papegaai groot gebracht met zoveel liefde alsof het hun eigen zoon was. Op een dag zat de papegaai op het dak van het huis toen een grote zwerm papegaaien voorbij vloog en met elkaar praatte over bepaalde mangovruchten. De papegaai vroeg hen wat er zo bijzonder was aan de mango's, en kreeg te horen dat er voorbij de zeven oceanen een grote mangoboom was, waarvan de vrucht eeuwige jeugd gaf aan de persoon die ervan at, hoe oud en zwak hij ook was. Bij het horen van dit wonder vroeg de papegaai of hij met hen mee mocht. En dat mocht. Toen ze eindelijk bij de mangoboom aankwamen, aten ze allemaal van de vrucht; maar de papegaai dacht na: "Het zou niet goed zijn als ik deze vrucht zou eten; Ik ben jong, terwijl mijn adoptieouders, heel oud zijn. Dus ik zal ze deze vrucht geven, en ze zullen jong en gezond worden door ervan te eten."

En diezelfde avond bracht de goede papegaai de vrucht naar de man en legde hem de buitengewone eigenschappen ervan uit. Maar de man dacht bij zichzelf: "Ik ben een arme, oude bedelaar. Wat maakt

het uit of ik jong word en eeuwig leef, of op dit moment sterf? Onze koning is erg goed en liefdadig. Als zo'n groot man van deze vrucht zou eten en zijn jeugd zou vernieuwen, zou hij de mensheid het grootste voordeel schenken. Daarom zal ik deze mango aan onze goede koning geven.”

De arm man ging naar het paleis en presenteerde het fruit aan de koning, terwijl hij vertelde hoe hij het en de kwaliteiten ervan had verkregen. De koning beloonde de man rijkelijk voor zijn geschenk en stuurde hem weg. Toen begon hij na te denken: 'Hier is een vrucht die de persoon die ervan eet eeuwige jeugd kan schenken. Maar wat heb ik eraan als ik het niet kan delen met mijn vrienden en onderdanen? Ik zal daarom deze mangovrucht niet eten, maar hem zorgvuldig in mijn tuin planten, en het zal na verloop van tijd een boom worden, die veel vruchten zal dragen met dezelfde wonderbaarlijke eigenschap. Iedereen kan dan van de vrucht eten en beloond worden met de eeuwige jeugd.” Dus riep hij zijn tuinman, de koning gaf hem de vrucht, en hij plantte het. Na verloop van tijd groeide de vrucht uit tot een mooie boom, en in de lente begon hij uit te lopen en te bloeien en vrucht te dragen. De koning, die een dag had vastgesteld voor het snijden van een van de mangovruchten, gaf het aan zijn priester, die negentig jaar oud was, zodat zijn jeugd zou worden vernieuwd. Maar zodra de priester ervan had geproefd, viel hij dood neer. Bij deze onverwachte ramp was de koning zowel verbaasd als diep bedroefd. Koning Chakraditya liet de arme man halen en vroeg hem hoe hij het had aangedurfd een giftige vrucht aan zijn koning aan te

bieden. De man antwoordde: "Mijn heer, ik heb een jonge papegaai in mijn huis grootgebracht om me te troosten omdat ik geen zoon heb. Die papegaai bracht me op een dag de vrucht en vertelde me over de wonderbaarlijke eigenschappen ervan. In de overtuiging dat de papegaai de waarheid sprak, presenteerde ik hem aan uwe majesteit, geen moment vermoedend dat hij giftig was."

De koning luisterde naar de woorden van de arme man, maar vond dat de dood van de arme priester gewroken moest worden. Dus raadpleegde hij zijn ministers die, als lichte straf, aanbeveelden een koe van de man te ontnemen. Toen ging de arme man naar huis en vertelde zijn vrouw wat er was gebeurd.

"Liefje," zei ze, "de papegaai die we zo liefdevol hebben gekoesterd is hier de oorzaak van."

En ze besloten de papegaai te doden. Maar de papegaai, die hun gesprek had afgeluisterd, sprak hen toe: "Mijn lieve ouders, iedereen moet worden beloond voor de goede daden of gestraft voor de slechte daden van zijn leven. Ik bracht je de vrucht met een goede bedoeling, maar mijn zonden in mijn vorige leven hebben het een ander effect gegeven. Daarom vraag ik u om mij te doden."

Dus doodden de oude man en zijn vrouw hun papegaai en begroeven hem, maar ze waren enorm verdrietig. Ondertussen beval de koning zijn tuinman om bewakers bij de gifboom te plaatsen en niemand toe te staan van zijn fruit te eten; en al snel kwamen alle inwoners te weten dat de koning een mangoboom in zijn tuin had staan, waarvan de vrucht een dodelijk gif was. Nu was

er in de stad een oude vrouw, die regelmatig ruzie had met haar schoondochter, en op een dag, moe van het leven, verliet ze het huis en dreigde van de gifboom te eten en te sterven.

De jonge papegaai die werd gedood omdat hij de giftige mangovrucht had gebracht, werd herboren als een groene papegaai en wachtte op een gelegenheid om de onschadelijke aard van de boom te demonstreren; en toen hij de oude vrouw zag naderen met het vaste besluit een einde aan haar leven te maken door van de vrucht te eten, plukte hij er een met zijn snavel en liet die voor haar vallen. De oude vrouw verheugde zich dat het lot haar dood

goedkeurde en at gretig van de vrucht. In plaats van te sterven werd ze jong en bloeide ze weer op. Degenen die haar het huis hadden zien verlaten als een oude vrouw, waren verbaasd toen ze haar zagen terugkeren als een knap meisje en hoorden dat de wonderbaarlijke transformatie werd veroorzaakt door de veronderstelde giftige mangoboom.

Het vreemde nieuws bereikte al snel de koning, die, om de boom nog verder op de proef te stellen, opdracht gaf er nog een vrucht van te brengen en die aan een goudsmid van meer dan negentig jaar gaf. Toen hij de vrucht had gegeten, werd hij op zijn beurt een jongeman. De koning was er nu van overtuigd dat de

vrucht van de mangoboom, verre van giftig te zijn, de kracht had om vervallen leeftijd om te zetten in wellustige en eeuwigdurende jeugd. Maar hoe was de oude priester gestorven door ervan te eten?

Het was puur een ongeluk. Op een dag sliep een enorme slang op een tak van de mangoboom en zijn kop hing over een van de vruchten; vergif viel uit zijn mond en viel op de schil van die vrucht; Toen de tuinman, die hiervan niet op de hoogte was, werd gevraagd om een vrucht voor de priester te brengen, bracht hij toevallig degene mee waarop het gif was gevallen, en de priester die ervan had gegeten, stierf.

En nu liet de koning in zijn hele koninkrijk proclameren dat iedereen die wilde, mocht komen eten van de mangovrucht, en iedereen at ervan en werd jong. Maar koning Chakaraditya voelde zich schuldig toen hij aan de arme man dacht. Dus liet hij hem halen, legde zijn fout uit en gaf hem een vrucht om te eten. En ook hij werd jong. Maar het grootste verlies van allemaal, dat van de papegaai die het fruit van over de zeven oceanen bracht, bleef onherstelbaar.